

Hoe Franciscus het geduld aanbeveelt

Franciscus en broeder Masseüs keren in de stromende regen uit Gubbio terug. Broeder Masseüs loopt – volledig doorweekt – sneller en sneller. Steeds tien schreden vooruit, wacht hij keer op keer zijn reisgenoot op met tentoonspreiding van zo groot mogelijk ongeduld. Als hij hem al voor de zesde maal heeft ingehaald, zegt Franciscus: “Wat heb je toch een haast, mijn vriend. Ben je soms bang voor de regen? De regen heeft zachtere handen dan een jong kind en kent vrolijkere liederen dan de wijndrinkers. Je moet de regen liefhebben en je door haar laten beminnen!”

Terwijl het pijpenstelen begint te regenen, kleedt Franciscus zich uit om zijn lijf nog beter aan de tederheid van zuster regen aan te kunnen bieden. Dan spreekt hij broeder Masseüs goedgehartig toe: “Mijn broeder, vandaag leer ik je het geduld! Zie de volharding waarmee de regen uit de hemel valt, hoe onvermoeibaar de beek aan de rots ontspringt. Denk aan het geduld van de haven, die naar het schip smacht, aan het geduld van de zee, die golf na golf op het strand werpt, zonder ooit een stap vooruit te komen. Denk aan het geduld, dat de stam van een boom nodig heeft, tot er een kruis van te maken valt. Denk aan het geduld van de aarde die op de botten van mijn armzalige lijf wacht.” Bij deze woorden werpt broeder Masseüs zich, middenin een reuzenplas, aan de voeten van de heilige neer en begint zijn sandalen te kussen, zeggend: “En denk aan het geduld dat je met mij hebt.”

Bron: Claire en Yvan Gol, www.bloeiendeklaproos.nl.

“Als een boom ontspruit, is hij niet meteen groot.
 Als een boom groot is, draagt hij niet meteen bloesem.
 Als hij in bloei staat, draagt hij niet meteen vrucht.
 Als hij vruchten voortbrengt, zijn die niet meteen volgroeid.
 Als zij volgroeid zijn, zijn ze niet meteen rijp.
 Als ze rijp zijn, worden ze niet meteen opgegeten.
 Zij groeien allemaal om gegeten te worden.”
 (Geduld – Egidius 149, uit: Wijsheid van een eenvoudig mens.
 Gouden woorden van broeder Egidius)

"Als een boom ontspruit,
is hij niet meteen groot.
Als een boom groot is,
draagt hij niet meteen
bloesem."

Egidius van Assisi

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

"Als een boom ontspruit,
is hij niet meteen groot.
Als een boom groot is,
draagt hij niet meteen
bloesem."

Egidius van Assisi

Franciscus legt aan Broeder Leo uit wat de echte vreugde is

Broeder Leo heeft verteld dat de zalige Franciscus hem eens riep en tot hem zei: 'Broeder Leo, schrijf op'. Die antwoordde: 'Ik sta klaar'. 'Schrijf op,' zei hij, 'wat de echte vreugde is. Er komt een bode melden dat alle professoren van Parijs tot de orde zijn toegetreden. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Hetzelfde zegt hij van alle prelaten van over de Alphen, van alle aartsbisschoppen en bisschoppen, van de koning van Frankrijk en de koning van Engeland. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Ook vertelt hij dat mijn broeders naar de ongelovigen zijn gegaan en hen allemaal tot het geloof hebben bekeerd. Ook dat ik zo'n grote genade van God heb gekregen dat ik zieken genees en veel wonderen doe. Ik zeg je dat in dat alles de echte vreugde niet bestaat. Wat is de echte vreugde dan wel? Ik keer terug uit Perugia en kom hier midden in de nacht aan. Het is winter. Het is modderig en zo koud dat er onder aan mijn habijt ijspegels komen die steeds tegen mijn benen slaan, en er bloed uit die wonden komt. Door en door koud, vol modder en ijs kom ik aan bij de poort. Na lang kloppen en roepen komt er een broeder die vraagt: "Wie is daar?" Ik antwoord: "Broeder Franciscus." Hij zegt: "Ga weg, dit is toch geen uur om aan te komen. Je komt er niet in." Ik dring aan en opnieuw antwoordt hij: "Ga weg, je bent maar simpel, je hebt niet geleerd. En laat je hier nooit meer zien! We zijn al met zoveel en van een ander niveau. We hebben je niet nodig." Ik ga opnieuw voor de poort staan en zeg: "Ter liefde Gods, wilt u mij deze nacht dan opnemen?" Maar hij antwoordt: "Dat doe ik niet! Ga maar naar de kruisdragers en vraag het daar maar." Ik zeg je, als ik dan mijn geduld bewaar en niet kwaad word, dat daarin de echte vreugde, de echte deugd en het heil van de ziel bestaan.'

Bron: Wijsheid van Franciscus, 365 teksten voor elke dag van het jaar.
Samengesteld door Gerard Pieter Freeman en Erik van Kerkhoff.

We mogen ons laten zien als mensen die zich verheugen,
opgewekt en hoffelijk.
(Vrij naar 1 RegNB 7, 16)

"We mogen ons laten
zien als mensen die zich
verheugen, opgewekt en
hoffelijk."

Vrij naar 1 RegNB 7, 16

Knip een ruit uit en vouw de
punten naar elkaar toe. Lijm de
driehoek met een draad in de
vouwlijn tot (het begin van) een
vlaggenlijn. Het tweede
vlaggetje kun je met iemand
anders delen en bijvoorbeeld
versturen als een wenskaart.

"We mogen ons laten
zien als mensen die zich
verheugen, opgewekt en
hoffelijk."

Vrij naar 1 RegNB 7, 16

Hoe Franciscus tweemaal in het jaar een kapittel hield bij de kerk van de heilige Maria in Portiuncula

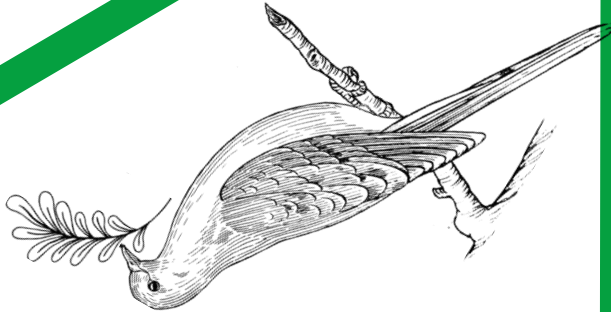
Toen de zalige Franciscus van de abt de kerk van de heilige Maria in Portiuncula gekregen had, verordende hij dat daar tweemaal in het jaar een kapittel moest worden gehouden, met Pinksteren namelijk en op het feest van de Kerkwijding van de heilige Michael. Met Pinksteren kwamen dus alle broeders samen naar de kerk van de heilige Maria in Portiuncula, en spraken erover hoe ze de regel beter konden onderhouden.

Hij vermaande zijn broeders verder dat ze niemand mochten oordelen, en dat ze de mensen die een verfijnd werelds leven leidden en luxueuze, weelderige kleren droegen, niet mochten verachten. Want onze God was ook hun God en Hij was in staat hen tot zich te roepen en, na ze geroepen te hebben, hen op het pad van de gerechtigheid te brengen. Uitdrukkelijk gaf hij als zijn verlangen te kennen dat zijn broeders in dergelijke mensen hun broeders en heren moesten zien, en hen met eerbied moesten behandelen: hun broeders waren ze immers omdat dezelfde Schepper hen geschapen had; hun heren kon je ze noemen omdat ze het de goeden mogelijk maakten de weg van de boetvaardigheid te begaan door hen van het nodige te voorzien. En wanneer hij dit zei, voegde hij er vaak aan toe: 'Eigenlijk zouden de broeders onder de mensen zó moeten leven dat ieder die hen hoorde of zag, er vanzelf toe gebracht werd de hemelse Vader te verheerlijken en in diepe eerbied te prijzen.' Wat hij immers bovenal verlangde, was dat hijzelf en zijn broeders zo goed als alleen maar daden zouden stellen waarom men de Heer zou verheerlijken. Een van zijn uitspraken was ook: 'Met jullie mond verkondigen jullie de vrede; zorg ervoor dat die in nog hogere mate leeft in jullie hart! Geef anderen nooit aanleiding om toornig te worden of zich te ergeren; integendeel, laat jullie zachtmoedigheid voor allen een uitdaging zijn tot vredelievendheid en welwillendheid, en om in eendracht met elkaar te leven. Het is immers onze roeping wonden te genezen, breuken te helen en dwalenden naar het goede pad terug te roepen. Maar al te vaak denken we van mensen dat ze een soort trawanten van de duivel zijn, terwijl ze later toch leerlingen van Christus worden!'

Bron: Verhaal van de drie gezellen

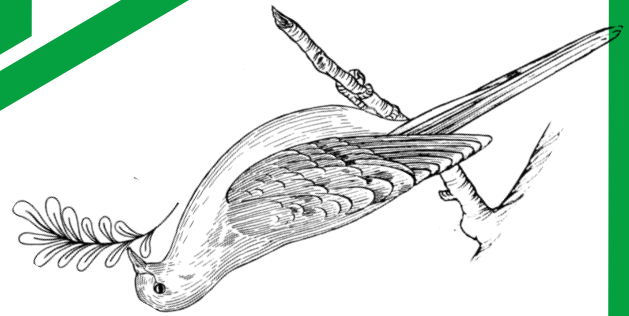
"Met je mond verkondig je de vrede; zorg ervoor dat die in nog hogere mate leeft in je hart."
(Franciscus van Assisi)

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

“Met je mond verkondig
je de vrede; zorg ervoor
dat die in nog hogere mate
leeft in je hart.”
Franciscus van Assisi

“Met je mond verkondig
je de vrede; zorg ervoor
dat die in nog hogere mate
leeft in je hart.”
Franciscus van Assisi

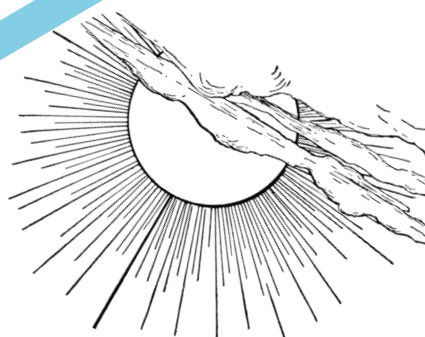
Franciscus wijst een neerslachtige broeder terecht en houdt hem voor hoe hij zich moet gedragen

Franciscus zag eens een van zijn gezellen met een somber en bedroefd gezicht rondlopen. Hij was er allesbehalve over te spreken en zei hem: 'Een dienaar van God moet zich tegenover de mensen niet bedroefd en terneergeslagen opstellen, maar altijd respect afdwingen. Denk in je cel over je zonden na en huil en zucht daar in het aangezicht van God. Maar wanneer je bij je broeders terugkeert, moet je verdriet over zijn. Dan moet je je aan de anderen aanpassen.' Hij zweeg even en vervolgde daarna: 'De vijanden van het menselijk heil zijn erg jaloers op mij. Omdat ze op mij geen vat kunnen krijgen, proberen ze me via mijn gezellen te treffen. Hij stelde mannen die de geestelijke vreugde uitdroegen, zozeer op prijs dat hij tijdens een kapittel als een aanwijzing voor iedereen liet opschrijven: 'En zij moeten ervoor uitkijken zich naar buiten als sombere mensen te laten zien. Ze moeten zich mensen tonen die zich verheugen in de Heer, opgewekt, vrolijk en hoffelijk zoals dat bij hen hoort.'

Bron: De oudste verhalen over Franciscus van Assisi, Thomas van Celano, hoofdstuk 91

"Een glimlach haalt ons weg uit ons tobkend denken en onze argwanende bedenkingen en hij helpt ons om met liefde naar de dingen te kijken, in ons en buiten ons."
(Franciscus: De weg van eenvoud, Stufkens, 2013, p152)

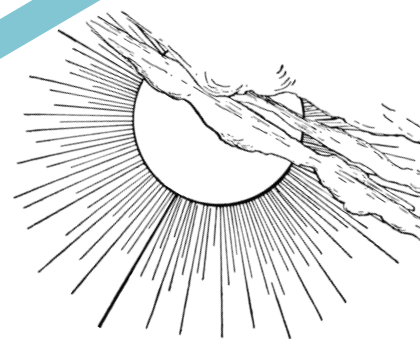

“Een glimlach haalt ons weg uit ons
tobbend denken en onze argwanende
bedenkingen en hij helpt ons om met
liefde naar de dingen te kijken,
in ons en buiten ons.”

Franciscus: De weg van
eenvoud (Stufkens, 2013,
p152)

Knip een ruit uit en vouw de
punten naar elkaar toe. Lijm de
driehoek met een draad in de
vouwlijn tot (het begin van) een
vlaggenlijn. Het tweede
vlaggetje kun je met iemand
anders delen en bijvoorbeeld
versturen als een wenskaart.

“Een glimlach haalt ons weg uit ons
tobbend denken en onze argwanende
bedenkingen en hij helpt ons om met
liefde naar de dingen te kijken,
in ons en buiten ons.”

Franciscus: De weg van
eenvoud (Stufkens, 2013,
p152)

Over de bomen en de wormen

Wanneer broeders aan het houthakken waren, stond Franciscus hun niet toe een boom helemaal om te kappen; die boom moest de kans krijgen weer uit te botten. Hij beval ook de tuinman de graszomen rond de tuin niet om te spitten, opdat het groen van de struiken en de liefelijke schoonheid van de bloemen te zijner tijd getuigen zouden van de heerlijkheid van de Vader van de schepping. Eveneens droeg hij de tuinman op om in de tuin een terrein af te bakenen voor de welriekende en bloesem dragende gewassen; die zouden degenen die ze bekeken de genotvolle, eeuwige heerlijkheid in herinnering brengen. Hij raapte wormen van de grond op om ze niet te laten vertrappen en liet bijen 's winters honing en de beste wijnsoorten brengen, opdat ze niet door gebrek aan voedsel zouden omkomen. Hij zag in alle dieren zijn broeders en sprak ze ook aan, al ging zijn voorkeur uit naar tamme dieren. God, die hij de Allerhoogste noemde, de scheppende bron van alle goeds, was voor Franciscus stralend in heel de schepping aanwezig, als de Alles in allen vervullende.

Bron: 2 Celano, Hoofdstuk 124

"Met myriaden van draden
zijn wij verbonden
met Uw schepping;
zo wijd als de kosmos
zo teer als een bloem."
(Aarde, mijn aarde. Dilweg,
2011)

“Met myriaden van draden
zijn wij verbonden
met Uw schepping;
zo wijd als de kosmos,
zo teer als een bloem.”

Aarde, mijn aarde
(Dilweg, 2011)

“Met myriaden van draden
zijn wij verbonden
met Uw schepping;
zo wijd als de kosmos,
zo teer als een bloem.”

Aarde, mijn aarde
(Dilweg, 2011)

Over Franciscus en Masseus

Op een dag kwamen Franciscus en broeder Masseus uitgehongerd aan in een dorp.

Ze gingen bedelen om brood, ieder apart.

Franciscus ontving slechts een paar miezerige stukjes uitgedroogd brood. Hij was maar een min mannetje en iedereen beschouwde hem als een armzalige bedelaar.

Masseus kreeg vele, grote stukken brood. Hij had zijn forse postuur mee.

Na hun bedeltocht gingen ze op een plek buiten het dorp samen eten.

Er was daar een bron met daarnaast een mooie platte steen.

Daarop legden beiden al hun gebedelde aalmoezen.

Franciscus zag hoeveel Masseus had opgehaald.

"Broeder, wij verdienen zo'n grote schat niet", zei hij tot hem.

"Een grote schat? We hebben niet eens een tafellaken, geen broodplank, geen huis, geen knecht", reageerde Masseus.

Maar Franciscus zei: "Ik beschouw dit allemaal als onze schat.

Dit ontvangen we van God, deze mooie stenen tafel, deze heldere bron, en al dat brood.

Laten we bidden,

opdat we deze edele schat van de heilige armoede met heel ons hart kunnen liefhebben."

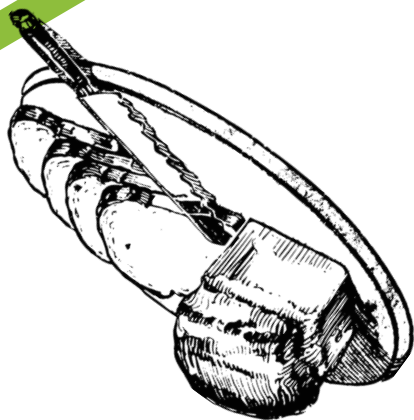
Na deze woorden baden ze samen en aten met smaak van het brood en dronken van het heldere water uit de bron.

Bron: Fioretti XIII

"Waar eenvoud is met vreugde,
daar is geen hebzucht en geen
gierigheid."

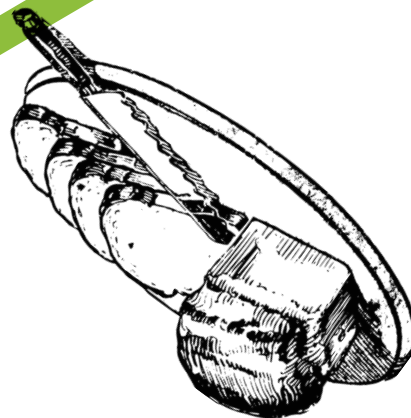
(Vrij naar Franciscus van Assisi,
Wijsheidsspreuken 27,3)

“Waar eenvoud is
met vreugde,
daar is geen hebzucht
en geen gierigheid.”

Vrij naar Franciscus
van Assisi,
Wijsheidsspreuken
27,3

“Waar eenvoud is
met vreugde,
daar is geen hebzucht
en geen gierigheid.”

Vrij naar Franciscus
van Assisi,
Wijsheidsspreuken
27,3

Franciscus laat een worm voorgaan

Franciscus klimt omhoog naar de kluizenarij van de Carceri. De berg Subasio wordt steeds woester.

Een appel valt voor zijn voeten neer. Je zou haast denken dat hij de dorst van de broeder heeft geraden. Franciscus pakt de appel zorgvuldig op, en zijn hand verheugt zich over de onverwachte koelte van de vrucht.

"Wat een prachtig schepsel ben je!" roept hij uit. "Van je rondheid word ik duizelig. Je groeven glimlachen van het plezier appel te kunnen zijn.

Hoe heb je gesidderd van angst in de nachtvorst van de vroege lente. Hoe taai wist je je val steeds weer voor je uit te schuiven."

Aarzelend en dorstig steekt Franciscus de appel omhoog om erin te bijten. Dan ziet hij vlak naast de steel een gaatje, dat verraadt dat er een worm in de appel woont.

"Ach appel," zegt Franciscus dan, "wat geef je me een prachtig voorbeeld. Je hebt een ander schepsel al onderdak en voedsel aangeboden. Daar had ik toch bijna broeder Worm van zijn levensonderhoud beroofd."

En voorzichtig legde Franciscus de appel terug in het gras.

Bron: Claire & Yvan Goll via www.bloeiendeklaproos.nl

"Gelukkig de mens die zijn naaste in diens broosheid draagt, zoals hij door hem gedragen wil worden als hij in een soortgelijke situatie verkeert."

(Franciscus van Assisi,
Wijsheidsspreuken 18)

“Gelukkig de mens die zijn
naaste in diens broosheid draagt,
zoals hij door hem gedragen wil
worden als hij in een soortgelijke
situatie verkeert.”

Franciscus van Assisi,
Wijsheidsspreuken 18

Knip een ruit uit en vouw de
punten naar elkaar toe. Lijm de
driehoek met een draad in de
vouwlijn tot (het begin van) een
vlaggenlijn. Het tweede
vlaggetje kun je met iemand
anders delen en bijvoorbeeld
versturen als een wenskaart.

“Gelukkig de mens die zijn
naaste in diens broosheid draagt,
zoals hij door hem gedragen wil
worden als hij in een soortgelijke
situatie verkeert.”

Franciscus van Assisi,
Wijsheidsspreuken 18

Brief van Clara aan Agnes

Houd je houvast vast, doe wat je doet en geef niet op.
Ga met snelle stap, met lichte tred,
zonder je voeten te stoten,
zodat je stappen zelfs geen stof laten opwaaien,
ga onbezorgd, blij en opgewekt,
het pad van de gelukzaligheid voorzichtig.
Geloof niemand, stem met niets in
wat je van dit voornemen wil afbrengen,
wat een struikelblok voor jou op de weg legt.

Bron: Clara van Assisi: 2e brief aan Agnes 11-13

"Houd je houvast vast,
ga met snelle stap,
met lichte tred,
het pad van de gelukzaligheid
voorzichtig."
(Vrij naar Clara van Assisi,
2e brief aan Agnes)

"Houd je houvast vast,
ga met snelle stap,
met lichte tred,
het pad van de gelukzaligheid
voorzichtig. "

Vrij naar Clara
van Assisi,
2e brief aan Agnes

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

"Houd je houvast vast,
ga met snelle stap,
met lichte tred,
het pad van de gelukzaligheid
voorzichtig. "

Vrij naar Clara
van Assisi,
2e brief aan Agnes

Geluk volgens broeder Egidius

“Gelukkig is wie anderen de goede weg zo wijst
dat hijzelf niet van het goede pad afraakt;
die anderen zo tot spoed aanspoort
dat hijzelf niet stil blijft staan;
die anderen zo te hulp komt
dat zij rijk worden en hij er
zelf niet arm van wordt.”

Bron: Egidius van Assisi. Wijsheid van Franciscus, 365 teksten voor elke dag van het jaar.
Samengesteld door Gerard Pieter Freeman en Erik van Kerkhoff.

"Gelukkig is wie anderen zo te hulp komt dat zij rijk
worden en hij er zelf niet arm van wordt."
(Egidius van Assisi)

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

"Gelukkig is wie anderen zo te hulp komt
dat zij rijk worden en hij er
zelf niet arm van wordt."

Egidius van Assisi

"Gelukkig is wie anderen zo te hulp komt
dat zij rijk worden en hij er
zelf niet arm van wordt."

Egidius van Assisi

Het goede zaaien

We mogen ervoor zorgen
dat we het goede zaaien.
Laat het zaad zorgvuldig ontkiemen
in een vruchtbare, stevige bodem.
Niet op het pad,
waar het groen vertrapt wordt.
Niet tussen de distels, waar de
prikkelers
als beslommeringen en zorgen
verhinderen dat we hopen
op de vrucht.

Bron: Franciscuskaart 2022, Vrij naar 1 RegMB 22, 14-17

"Wat in goede aarde is gezaaid,
mag vrucht dragen."
(Vrij naar 1 RegMB 22, 14-17)

“Wat in goede aarde
is gezaaid,
mag vrucht dragen.”

Vrij naar 1 RegMB 22, 14-17

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

“Wat in goede aarde
is gezaaid,
mag vrucht dragen.”

Vrij naar 1 RegMB 22, 14-17

Zo vergaat het een boer

De boer ziet op de plek waar hij een akker wil aanleggen en koren wil zaaien een bos vol bomen en doornenstruiken. Hij wordt doodmoe van alle inspanningen. Af en toe heeft hij spijt dat hij er ooit mee begonnen is. Allereerst ziet hij, in plaats van het koren, het bos voor zich dat gekapt moet worden.

Daarna velst hij met veel moeite de bomen, graaft de wortels uit, maar ziet nog steeds het koren niet.

Ten derde ploegt hij de aarde en maakt de grond in orde, maar het koren waar hij zich al zo druk om heeft gemaakt, ziet hij niet.

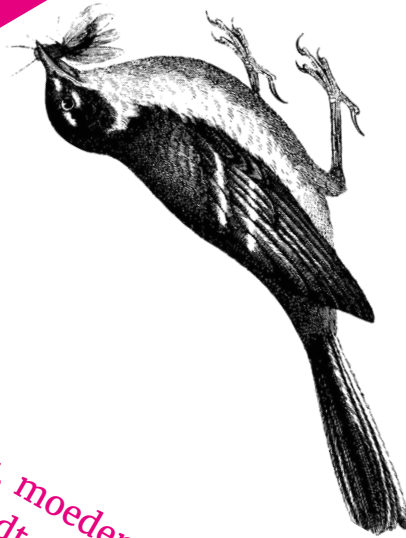
Ten vierde ploegt hij de grond opnieuw om. Ten vijfde strooide hij het zaad uit. Ten zesde wiedt hij het onkruid. Ten zevende maait hij. Ten achtste dorst hij. Zo doet hij alles met veel inspanning.

Ten slotte slaat hij het koren op met vreugde! Maar vanwege het goede eindresultaat herinnert hij zich nauwelijks de moeite die hij gedaan heeft.

Bron: vrij naar Egidius van Assisi. Wijsheid van Franciscus, 365 teksten voor elke dag van het jaar. Samengesteld door Gerard Pieter Freeman en Erik van Kerkhoff.

"Onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt,
bonte bloemen en planten."
(Zonnelied, Franciscus van Assisi)

“Onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt,
bonte bloemen en planten.”

Franciscus van Assisi

Knip een ruit uit en vouw de punten naar elkaar toe. Lijm de driehoek met een draad in de vouwlijn tot (het begin van) een vlaggenlijn. Het tweede vlaggetje kun je met iemand anders delen en bijvoorbeeld versturen als een wenskaart.

“Onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt,
bonte bloemen en planten.”

Franciscus van Assisi

Verrukking

Het is bijna niet voor te stellen, hoe groot de verrukking was die de schoonheid van bloemen bij Franciscus teweegbracht zodra hij zijn aandacht richtte op hun tere vorm en hun geur opsnoof. Onmiddellijk verscheen voor hem de schoonheid van de bloem die in het voorjaar verwekt is en die miljoenen doden door zijn geur heeft opgewekt. En wanneer hij een weiland vol bloemen vond, was hij er dankbaar voor. Ook voor de gewassen en wijngaarden, stenen en bossen, akkers, opborrelend bronwater, tuinplanten, de aarde, het vuur, de lucht en de wind.

Bron: vrij naar 1 Cel81

"Wanneer hij een weiland vol bloemen vond, was hij er dankbaar voor."
(Vrij naar 1 Cel81)

“Wanneer hij een weiland vol
bloemen vond, was hij er
dankbaar voor.”

Vrij naar 1 Cel81

“Wanneer hij een weiland vol
bloemen vond, was hij er
dankbaar voor.”

Vrij naar 1 Cel81

